

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

86 126

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 29.06.74 (P. 172 335)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 02.06.75

Opis patentowy opublikowano: 29.04.1978

MKP E04g 11/08
E04g 11/50
E04g 11/12

Int. Cl.² E04G 11/08
E04G 11/50
E04G 11/12

CZYTELNIA

Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórcy wynalazku: Henryk Grella, Halina Synula

Uprawniony z patentu: Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Przemysłowego
„Śląsk”, Katowice (Polska)

Deskowanie przestawne wielkowymiarowe

Przedmiotem wynalazku jest deskowanie przestawne wielkowymiarowe przeznaczone do wykonywania monolitycznych konstrukcji betonowych i żelbetowych, zwłaszcza ścian, fundamentów oraz stropów konstrukcji budowlanych.

Dotychczas znane deskowanie przestawne wielkowymiarowe składa się z powłoki podpartej konstrukcją wsporczą złożoną z elementów pionowych w postaci nośnych dźwigarów związanych między sobą za pomocą poziomo usytuowanych elementów. Dźwigary nośne, przeważnie metalowe, wyposażone są w środniki łączące nierozłącznie ich pasy; w postaci ciągłej wygiętej taśmy lub w przekroju pionowym i poziomym w postaci zamkniętych wieloboków.

Niedogodnością znanych deskowań przestawnych wielkowymiarowych jest znaczny ciężar nośnego dźwigara, a dla nośnych dźwigarów o środniku w postaci ciągłej wygiętej taśmy znaczna grubość konstrukcji wsporczej przy stosunkowo niedostatecznej jej sztywności.

Celem wynalazku jest usunięcie lub co najmniej zmniejszenie niedogodności znanego deskowania przestawnego wielkowymiarowego. Aby osiągnąć ten cel wytyczono zadania opracowania ulepszonej konstrukcji nośnego dźwigara deskowania przestawnego wielkowymiarowego, umożliwiającej obniżenie ciężaru nośnego dźwigara przy jednoczesnym zwiększeniu jego funkcjonalności.

Zadanie wytyczone w celu usunięcia podanych niedogodności zostało rozwiązane zgodnie z wynalazkiem w ten sposób, że nośny dźwigar składa się z dwóch pasów w przekroju poprzecznym najdogodniej stanowiących kształtownik ceowy prostokątny o wywiniętych brzegach i końcówce brzegów wywiniętych równolegle do półek ceownika, połączonych nierozłącznie od strony wypukłości kształtowników za pomocą środników stanowiących w przekroju poprzecznym najkorzystniej postać litery „C”, usytuowanych wzdłuż osi pasów w równych odstępach na przemian wypukłościami i stroną wklęsłą. Wielkość odstępów między środnikami w przekroju poprzecznym do długości środników w przekroju poprzecznym oraz do wysokości środników równa się najkorzystniej stosunkowi jak 1—3 : 2—7 : 2—8.

Deskowanie przestawne wielkowymiarowe według wynalazku powoduje znaczne obniżenie ciężaru nośnego dźwigara przy jednoczesnym zwiększeniu jego funkcjonalności dzięki możliwości przetykania przez otwory —

odstępy pomiędzy profilami średnika usztywnień poprzecznych konstrukcji wsporczej, co daje w efekcie małą grubość deskowania przestawnego i nieoczekiwanie dużą sztywność przestrzenną zmontowanych tarcz wielkowymiarowych.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia wycinek deskowania przestawnego wielkowymiarowego w widoku z przodu, fig. 2 — deskowanie przestawne wielkowymiarowe usytuowane z obu stron wykonywanej ściany żelbetowej w przekroju pionowym wzdłuż linii A—A uwidocznionej na fig. 1, fig. 3 — deskowanie przestawne wielkowymiarowe usytuowane z obu stron wykonywanej ściany żelbetowej w widoku z góry, fig. 4 — nośny dźwigar inwentaryzowany deskowania przestawnego wielkowymiarowego w widoku z boku, fig. 5 — nośny dźwigar inwentaryzowany deskowania przestawnego wielkowymiarowego w widoku z przodu, fig. 6 — nośny dźwigar inwentaryzowany deskowania wielkowymiarowego w przekroju wzdłuż linii B—B uwidocznionej na fig. 4.

Jak uwidoczniono na rysunku deskowanie przestawne wielkowymiarowe według wynalazku składa się z powłoki 1 w postaci płyty ze sklejki wodoodpornej, połączonej rozłącznie z konstrukcją wsporczą złożoną z pionowych nośnych dźwigarów inwentaryzowanych 2 złączonych z kolei między sobą za pomocą poziomo usytuowanych elementów krawędziaków 3. Powłoka 1 wraz z konstrukcją wsporczą stanowi wielkowymiarową tarczę deskowania przestawnego. Przeciwnie tarcze wielkowymiarowe deskowania przestawnego połączone są ze sobą za pomocą ściązaczy 4 przenikających przez konstrukcję wsporczą, powłokę 1 i ścianę żelbetową 5.

Nośny dźwigar inwentaryzowany 2 składa się z dwóch pasów 6 w przekroju poprzecznym stanowiących kształtownik ceowy prostokątny o wywiniętych brzegach i końcówce brzegów wywiniętych równolegle do pótek ceownika, połączonych nierozłącznie za pomocą łożysk 7 stanowiących w przekroju poprzecznym kształt litery „C” i dwóch skrajnych łożysk 8 w postaci nie połączonych ze sobą zetowników w przekroju poprzecznym. Pasy 6 ze łożyskami 7 połączone są od strony wypukłości kształtownika ceowego, w równych odstępach, przy czym łożyska 7 usytuowane są na przemian wypukłościami i stroną wklęsłą. Pasy 6 w osi wypukłości zaopatrzone są w owalne otwory 9 przeznaczone dla prętów ściązaczy 4 oraz mniejsze okrągłe otwory 10 przeznaczone do mocowania umieszczonych we wklęsłej części półce pasa 6 drewnianej listwy, nie uwidocznionej na rysunku.

Odstępy między łożyskami 7 mają wielkość 110 mm a łożysko 7 w przekroju pionowym (poprzecznym) ma długość 240 mm a wysokość 250 mm.

Na obu końcach pasy 6 mają wzmocnienie 11 usytuowane na wszystkich narożach, w kształcie kątownika połączonego nierozłącznie z pasem 6. W osi pasów 6 na ich końcach usytuowane są wycięcia szczelinowe 12 służące do nakładania ściązaczy 4 bez przewleknięcia prętów ściązaczy 4 przez nośny dźwigar inwentaryzowany 2.

Zastrzeżenie patentowe

Deskowanie przestawne wielkowymiarowe, składające się z powłoki podpartej konstrukcją wsporczą, złożone z elementów pionowych w postaci nośnych dźwigarów złączonych między sobą za pomocą poziomo usytuowanych elementów, z n a m i e n n e t y m, że nośny dźwigar (2) składa się z dwóch pasów (6) w przekroju poprzecznym najdogodniej stanowiących kształtownik ceowy prostokątny o wywiniętych brzegach i końcówce brzegów wywiniętych równolegle do pótek ceownika połączonych nierozłącznie od strony wypukłości kształtowników za pomocą łożysk (7) stanowiących w przekroju poprzecznym najkorzystniej kształt litery „C”, usytuowanych wzdłuż osi pasów (6) w równych odstępach na przemian wypukłościami i stroną wklęsłą, przy czym wielkość odstępów między łożyskami (7) w przekroju poprzecznym do długości łożysk w przekroju poprzecznym oraz do wysokości łożysk równa się najkorzystniej stosunkowi jak 1—3 : 2—7 : 2—8.

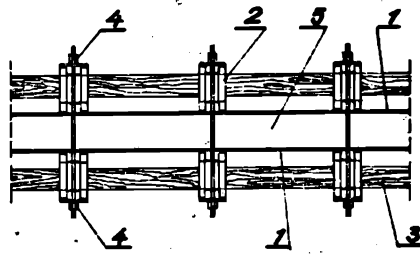
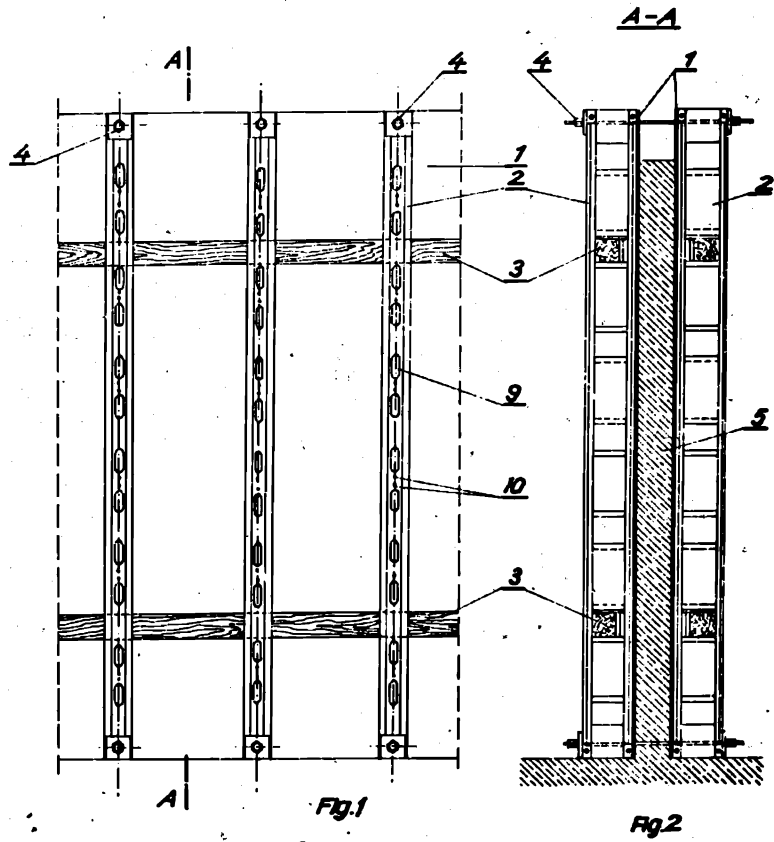

Fig. 3

